

L'AJUNTAMENT DE BARCELONA O UNA CAIXA PLENA DE SORPRESES

Els regals, patrimoni de cultura

L'avantsala de l'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona és l'espai on dormen més de 750 regals, fills de visites oficials, protocols, o d'atencions personals.

Sílvia Espinosa

Medalles commemoratives, figures, escultures, plats, claus de ciutats, plaques o fotografies són alguns dels més de 750 objectes, de materials variats, que, a través de cerimònies protocolàries o portats directament per particulars, arriben a l'Ajuntament de Barcelona, setmana rere setmana.

Els regals que van a parar a la Casa Gran de la Ciutat Comtal tenen procedències molt diverses. Les visites oficials d'arreu del món són la manera més fàcil d'engrossir aquest patrimoni tan especial. Però no només ambaixadors o caps d'estat deixen mostres del seu pas per l'Ajuntament de Barcelona amb objectes representatius dels seus països d'origen. Molts d'aquests 750 regals que omplen el consistori barceloní són d'*espontanis*. Col·lectius o persones particulars s'adrecen a l'alcalde Maragall o directament a la Casa Gran, per agraïment o com a mostra de simpatia.

A l'esquerra, llàntia dels miners d'Astúries. A la dreta, nina de Seül

Pasqual Maragall, quan acabi el seu mandat, s'emportarà a casa seva molts o la majoria d'aquests obsequis. La tradició ho mana així. Fins ara, tots els regals que s'han fet a l'Ajuntament barceloní, com a entitat, queden exposats en diferents racons de la casa. Contràriament, els que se li fan a títol personal, com a Pasqual Maragall o com a batlle de l'ajuntament, passen a formar part de la seva propietat personal, i en acabar el temps de govern, els regals es traslladen amb l'alcalde a casa seva.

Omplint vitrines

La sala d'espera de l'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona és una habitació petita. Aproximadament 10 metres quadrats donen cabuda a tres vitrines de fusta de noguera, a una petita taula de marbre, dues butaques, un quadre i una catifa senzilla que contrasta amb la sumptuositat dels relleus del sostre de fusta. En aquest petit reducte viuen, indiferents al pas del temps, uns quants —privilegiats— dels molts regals que es reben a l'Ajuntament.

El secretari personal de l'alcalde, Salvador Sarquella, és, juntament amb un equip de col·laboradors, qui té cura de tots els obsequis exhibits. Sarquella s'encarrega d'alternar els objectes a la vista amb els que estan amagats en un magatzem en obres.

Segons el secretari de l'alcalde, els regals s'han d'anar canviant: «Els que hi ha al magatzem es posen a les prestatgeries de la sala, i a l'inrevés. Quan fa molt de temps que s'estan exhibint, es canvien per altres de més amagats».

A les vitrines no hi ha un ordre lògic. Estàtues i nines, plaques i fotografies es conjuguen sense normes, intentant exposar, però, els últims regals rebuts. «A vegades és l'alcalde Maragall en persona qui ve i posa, on més li agrada, un obsequi que acaba de rebre». I és que contra gustos no hi ha res escrit.

La imaginació al poder

A l'hora de rebre un present, tot és benvingut. Els més de 750 regals tenen un important valor emotiu, bé pel moment en què es van fer, bé per qui els va fer.

El secretari del batlle recorda com Pasqual Maragall va rebre amb il·lusió els més senzills de tots: «Un nen va regalar-li una rodona de fang que representa la cara de l'alcalde, l'havia feta ell mateix. Un altre cas és el d'un jubilat que va obsequiar-lo amb una vara de boix i roure que reproduïx el bust de l'alcalde i l'escut de Barcelona al puny del bastó».

Bastó realitzat per un taxista

Pau Casals.

Claus de ciutats.

Aquest obsequi s'ha utilitzat per assenyalar en la maqueta de la Vila Olímpica.

Al seu costat, nines japoneses, una llàntia dels miners d'Astúries i la Copa del Món dels 250 cc. de Sito Pons, del 1988, es compaginen amb un fòssil d'un peix, un cavall blanc de porcellana de Viena i un troç d'una biga original del Pavelló Mies Van Der Rohe de l'any 1929.

A la prestatgeria del mig el protagonisme el comparteixen medalles i condecoracions i les fotografies de personalitats importants que han trepitjat la Casa de la Vila. Pierre Rocard, George Bush, en l'etapa de vice-president, els emperadors del Japó i el rei Joan Carles es mostren somrients i immòbils mentre encaixen amb el batlle. Un cas curiós és el de Mario Soares, que es va deixar immortalitzar anant en bicicleta al costat de Pasqual Maragall.

El protocol imposa l'intercanvi

Un dels últims regals que ha rebut l'alcalde de Barcelona és la medalla de Gran Comanador de l'Orde de la Creu al Mèrit Federal, durant la visita del president de la República Federal d'Alemanya, Richard Von Weizsäcker, el vuit d'abril d'enguany.

Regals com aquests demanen un intercanvi per part de l'Ajuntament de Barcelona.

Sarquella explica com funciona aquesta tasca protocolària. «Per retornar una clau d'una ciutat, l'alcalde Maragall ofereix una rajola de plata que és una reproducció de les rajoles gaudinians del Passeig de Gràcia de Barcelona». Per intercanviar objectes, es regalen sovint llibres sobre la Ciutat Comtal.

El regal més valuós que ha fet el consistori barceloní en l'etapa Maragall és, segons Salvador Sarquella, «el que es va fer a la reina d'Anglaterra, durant la seva visita a Barcelona. Li van regalar la reproducció d'un llibre de l'època de Carles III».

El protocol no és estricte en la col·locació de tots aquests objectes. «Les plantes o els regals oferts pels Mercats Municipals, en celebrar algun aniversari, van directament a casa de l'alcalde. Els llibres o les làmines d'esbossos o mapes es reparteixen entre la casa o la biblioteca de l'ajuntament».

Els regals que hi ha a l'Ajuntament de Barcelona no són una exposició d'objectes sense vida. Són un important patrimoni cultural, una representació de formes i cultures diverses i, evidentment, una forma diferent d'expressar la Història Universal Contemporània. □